

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 10 września 2019 roku

Powód (...) Bank S.A. z siedzibą w W., w pozwie wniesionym w dniu 4 lipca 2019r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym domagał się zapłaty od pozwanej I. Ł. (1) kwoty 6.361,51 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP jednak nie wyższymi niż dwukrotność odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 28 czerwca 2018r. do dnia zapłaty liczonymi od kwoty 4.462,93 zł oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty od kwot 143,16 zł i 1.755,42 zł a także zasądzenia kosztów procesu (k.1-3).

W uzasadnieniu wywodził, iż pozwana zawarła ze stroną powodową w dniu 28 września 2012 roku umowę pożyczki numer (...). Strona pozwana jednakże nie wywiązała się z zobowiązania nałożonego przedmiotową umową. Powód kolejnymi wezwani wzywał do spłaty zadłużenia, lecz bezskutecznie. Należność stała się wymagalna z dniem 22 września 2014 roku.

Postanowieniem z dnia 20 lipca 2018 r. tamt. Sąd przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Nowym Sączu (k. 4).

Nakazem zapłaty wydanym w dniu 25 września 2018r. uwzględniono żądanie pozwu w całości (k.33).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 3.06.2019r. pozwana I. Ł. (2) wniosła o oddalenie powództwa lub rozłożenie świadczenia na raty. Przyznała, iż zawarła przedmiotową umowę. Podniosła, iż od sierpnia 2018 r. dokonała spłaty części zadłużenia regularnie uiszczając po 100 zł miesięcznie (k.554-59).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana I. Ł. (1) zawarła ze stroną powodową (...) Bank S.A. z siedzibą w W. w dniu 28 września 2012 roku umowę prostej pożyczki gotówkowej nr (...) na kwotę 6.000 zł. Dodatkowo pozwana przez okres trwania umowy została objęta ubezpieczeniem w kwocie 970,26 zł. Odsetki od kapitału wynosiły 3.913,44 zł. Całkowita kwota pożyczki wynosiła 10.8836,70 zł. Umowa została zawarta na okres 60 miesięcy. Spłata pożyczki miała się odbywać w miesięcznych ratach do 20 każdego miesiąca.

W sytuacji zwłoki z zapłatą pełnych rat przez pożyczkobiorcę, wynikających z harmonogramu spłat za co najmniej dwa okresy palności, po uprzednim pisemnym wezwaniu pożyczkobiorcy do spłaty wymagalnych należności w terminie nie krótszym niż 7 dni od otrzymania wezwania, bank był uprawniony do wypowiedzenia umowy z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia. Po upływie okresu wypowiedzenia umowy pożyczkobiorca był zobowiązany do niezwłocznego zwrotu wykorzystanej pożyczki wraz z odsetkami należnymi bankowi za okres korzystania z pożyczki (§ 11 umowy).

dowód : / umowa pożyczki z dnia 28.09.2012r.. – k.20-23, zeznania pozwanej, nagraniu rozprawy z dnia 10.09.2019r. – 00:02:53-00:10:04, k.86/v/

W dniu 17 lipca 2013r. pozwana I. Ł. (2) zawarła z powodem aneks do umowy pożyczki gotówkowej nr (...) z dnia 28 września 2012 roku, przedłużając termin jej spłaty o dwa miesiące tj. do dnia 20 listopada 2017r.

W aneksie zawarto, iż wypowiedzenie umowy mogło nastąpić na warunkach określonych umową pożyczki (§ 5 aneksu).

dowód : /aneks z dnia 17.07.2013r. – k.24-25/

W związku z niewywiązaniem się z zobowiązania nałożonego przedmiotową umową pożyczki i aneksem, braku spłaty należnych rat w terminie określonym w harmonogramie, pożyczkodawca ostatecznie za pismem z dnia 26 września 2014 roku wypowiedział umowę pożyczki z zachowaniem okresu wypowiedzenia określonego w umowie, liczonego od dnia doręczenia wypowiedzenia. Pozwana otrzymała powyższe w dniu 6 października 2014 roku.

Roszczenie stało się w całości wymagalne z dniem 6 listopada 2014r.

dowód : /wypowiedzenie z dnia 26.09.2014r. – k. 28, potwierdzenie odbioru – k. 29i 29/v, zeznania pozwanej, nagraniu rozprawy z dnia 10.09.2019r. – 00:02:53-00:10:04, k.86/v /

Pozwana I. Ł. (2) od sierpnia 2018 roku regularnie dokonywała co miesięcznych wpłat w wysokości 100 zł na poczet przedmiotowego zadłużenia. Ostatnią należność uściła w sierpniu 2019r.

dowód : / zeznania pozwanej, nagraniu rozprawy z dnia 10.09.2019r. – 00:02:53-00:10:04, k.86/v , dowody wpłat – k. 61-70/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powyższe dokumenty, które nie były kwestionowane przez strony. Również i Sąd nie powziął co do nich żadnych wątpliwości. Posiłkował się także zeznaniami pozwanej, które jako wiarygodne zasługiwały na uwzględnienie.

Podkreślić należy, iż w zasadzie stan faktyczny był niesporny bowiem pozwana przyznała okoliczności zawarcia umowy, zalegania ze spłatą rat w tym otrzymania wypowiedzenia umowy.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 118 k.c. termin przedawnienia roszczeń wynikających z prowadzonej działalności gospodarczej, a taką niewątpliwie prowadzi strona powodowa, wynosi trzy lata.

Stosownie natomiast do treści art. 117 § 2¹ k.c. po upływie terminu przedawnienia przedsiębiorca nie może domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi. W konsekwencji, więc wierzyciel nie może domagać się przymusowej realizacji swojego roszczenia. Natomiast w praktyce oznacza to, wobec obecnej regulacji wprowadzonej ustawą z dnia 13 kwietnia 2018 roku o zmianie ustawy Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2018, poz. 1104), iż Sąd z urzędu zobowiązany jest badać czy nie doszło do przedawnienia roszczenia skierowanego przeciwko konsumentowi. Zgodnie z art. 5 ust. 4 cytowanej wyżej ustawy, roszczenia przedawnione przysługujące przeciwko konsumentowi, co do których do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy czyli do 9 lipca 2018r. (art. 8 cyt. ustawy), nie podniesiono zarzutu przedawnienia, podlegają z tym dniem skutkom przedawnienia określonym w ustawie zmienianej w art. 1 czyli kodeksu cywilnego, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z tym jednakże zastrzeżeniem, że jeżeli przedawnienie, którego bieg terminu rozpoczął się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nastąpiłoby przy uwzględnieniu dotychczasowego terminu przedawnienia wcześniej, to przedawnienie następuje z upływem tego wcześniejszego terminu (art. 5 ust. 2 zd. 2).

W konsekwencji, więc, skoro wypowiedzenie pożyczki zostało doręczone pozwanej w dniu 6 października 2014 roku, umowa pożyczki z zachowaniem trzydziestodniowego terminu wypowiedzenia liczonego od dnia doręczenia wypowiedzenia – z dniem 6 listopada 2014 roku stała się w całości wymagalna. Bieg terminu przedawnienia zaczyna biec od daty wymagalności roszczenia (art. 120 k.c.) wobec tego z upływem dnia 6 listopada 2017 roku uległo przewidzianiu. Pozew został złożony dopiero z dniem 4 lipca 2018 roku.

Na marginesie wskazać tylko należy, iż wobec regulacji art. 118 zd. 2 k.c. termin ten powinien przypadać na koniec roku kalendarzowego, jednakże z uwagi na brzemienne przepisy przejściowych a dokładnie art. 5 ust. 2 zd. 2 cyt. ustawy zmieniającej za upływ terminu przedawnienia należy przyjąć termin względniejszy – wcześniejszy czyli jak

powyżej ustalono - dzień 6 listopada 2017r. W każdym razie kwestia ta jest jednakże bez znaczenia bowiem w każdym przypadku na datę wniesienia pozwu roszczenie to było już przedawnione..

Nie można także przyjąć, aby spłata zadłużenia już po terminie przedawniania było uznaniem długu, który wywołuje skutki dla dłużnika np. w postaci przerwy biegu terminu przedawnienia. Z okoliczności sprawy w tym zeznań pozwanej nie wynika również aby można było tą czynność oceniać w świetle zrzeczenia się zarzut przedawniania przez pozwaną (przykł. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12.10.2006r., I CSK 119/06, Lex nr 395217, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15.10.2004r., sygn. II CK 68/04, Lex nr 500196, wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 19.09.2013r., I ACa 342/13, Lex nr 1372350). Strona powodowa nie podniosła takiego zarzutu ani nie przedłożyła żadnego dokumentu pozwalającego przyjąć inny stan rzeczy.

Wobec powyższego powództwo podlega oddaleniu na podstawie przepisów cytowanych w uzasadnieniu, o czym orzeczono jak w pkt. I wyroku.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.

Sędzia Agnieszka Poręba

ZARZĄDZENIE

1). (...)

2). (...)

3). (...)

(...)